

موضوع

مطالبه مالیات از ذخایر طرح و توسعه موضوع ماده 138- منبع مالیات: اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: قزوین

شماره: 8114/201

تاریخ: 1381/09/24

شماره و تاریخ رأی مورد واخواهی: 1380/07/02-510

مربوط به مالیات: بر درآمد اشخاص حقوقی

سال عملکرد یا تعلق مالیات: 76 و ذخیره توسعه سنوات 71 و 72

شماره حوزه مالیاتی: 0111

شماره سر ممیزی مالیاتی: 011

اداره: امور مالیاتی شهرستان قزوین

تاریخ ابلاغ رأی: 1380/08/12

شماره و تاریخ ثبت شکایت: 1380/09/112-4/30-7430 و 1380/09/05-4/30-7179 و 1380/08/28-4/30-6956

خلاصه واخواهی:

در اجرای ماده 251 قانون مالیاتهای مستقیم به رأی تجدید نظر به شماره 510 مورخ 1380/07/02 به دلیل موارد عدم رعایت قوانین و مقررات موضوعه و نقص رسیدگی اعتراض داشته تقاضای تجدید رسیدگی به دلایل زیر دارد.

1- اعتراض به مطالبه مالیات ذخائر اندوخته طرح و توسعه سنوات 71 و 72 شرکت به منظور تغییر روش تولید شیشه از روش کلبرن به روش فلوت در دی ماه سال 1371 با اخذ موافقت از اداره کل صنایع کانی غیر فلز وزارت صنایع تصمیم گرفت بخشی از هزینه های طرح و توسعه مزبور را از محل ذخیره (اندوخته) سود سنوات 71 و 72 با استفاده از معافتهای موضوع ماده 138 قانون مالیاتها تأمین نماید. لذا پس از اخذ موافقت عملیات ساخت نیروگاه، انبار را که لازمه اجرای قسمتهای بعدی طرح مذکور بود آغاز گردید ولی از آنجائی که هنگام اجرای طرح بزرگترین کوره کارخانه شرکت که در حال تولید شیشه تخت بوده و تولید آن بالغ بر 40% کل تولید شیشه شرکت و 20% تولید شیشه جام کشور را تشکیل می داد برای مدت حداقل 2 سال متوقف گردد.

به همین دلیل جهت جلوگیری از توقف تولید شیشه از توقف کوره منصرف و در سال 73 با اخذ موافقت دیگری برای اجرای طرح مستقل تولید شیشه فلوت از اداره صنایع اقدام گردید و شرکت در اجرای طرح اول به خرید زمین و عملیات ساخت نیروگاه و انبار و اجرای قسمتهای دیگر و سایر تأسیسات جانبی از محل ذخائر مورد نظر ادامه داده تا پایان سال 1376 که سال پایان مهلت اجرای طرح اول بوده و در این رابطه مبلغی بیشتر از اندوخته ها هزینه گردید لیکن به دلیل اولویت طرح دوم عملیات خرید خارجی ماشین آلات، انعقاد قرارداد تأمین مالی ارزی وسایر جهات طرح اول موقتا متوقف گردید تا پس از اجرای طرح دوم مجدداً به اجرای آن اقدام گردد.

2- اعتراض به برگشت بعضی از هزینه ها و اضافه نمودن آنها به درآمد مشمول مالیات با توجه به اینکه هزینه های انجام گرفته حسب موازین ماده 147 قانون مالیاتهای مستقیم در حد متعارف به مدارک مثبتی متکی بوده و منحصرأ به تحصیل درآمد در سال مورد رسیدگی می باشد از جمله مزایای غیر نقدی به کارکنان، هزینه درمانی کارکنان و ... بنا به مراتب فوق تقاضای رسیدگی مجدد را دارد.

رأی:

شعبه پنجم شورای عالی مالیاتی با ملاحظه شکوائیه رسیده و پس از بررسی محتویات پرونده امر به شرح آتی انشاء رأی می نماید: هیأت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر در رأی مورد واخواهی نسبت به اعتراض مودی در مورد مطالبه مالیات اندوخته طرح توسعه سنوات 71 و 72 که مدعی بوده هزینه های انجام شده بیشتر از 70% ذخیره می باشد و مشمول قسمت اخیر مفاد تبصره 2 ماده 138 قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه 1366 و اصلاحیه های بعدی است، رسیدگی و نفی یا اثبات اظهارنظری معمول نداشته است.

علاوه بر آن هیأت مزبور رأی خود را با استناد به رسیدگی های هیأت بدوی از جمله گزارش اجرای قرار وارده به شماره 63/4912/127 مورخ 1380/03/24 انشاء نموده، که گزارش اجرای قرار مذکور بنا به نوشته قسمت اخیر آن مبنی بر اینکه "مواردیکه در این گزارش اشاره نگردیده نظر حوزه مالیاتی مورد تأیید است" در مورد برخی از اعتراضات مودی بدون رسیدگی نظر حوزه مالیاتی را مورد قبول قرار داده است.

در حالیکه گزارش حوزه مالیاتی در خصوص هزینه های غیر قابل قبول (از طرف حوزه مالیاتی) و ارقام اضافه شده به درآمد مشمول مالیات شامل مزایا و کمکهای غیر نقدی (ردیف های 19 و 20) تعدیل موجودی (ردیفهای 14-15 و 16) ارقام تشکیل دهنده بستانکار حساب سود و زیان سنواتی (ردیف 18) هزینه های درمانی کارکنان (ردیف 5) هزینه حق حضور (ردیف 8)

فاقد دلایل توجیهی می باشد به این ترتیب حق این بود که هیئت تجدید نظر رأسا یا به طریق ممکن نسبت به موارد فوق الذکر رسیدگی و نفیا یا اثباتا نسبت به آنها اظهار نظر می کرد بنا به مراتب بالا رأی مورد واخواهی به دلیل نقص رسیدگی ایراد وارد است و شعبه پرونده را به هیأت حل اختلاف مالیاتی موضوع ماده 257 قانون فوق الذکر احاله می نماید.

محمدعلی تراب زاده
محمدعلی سعیدزاده
غلامحسین مختاری

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب